

WIELKI POST 2018 z przykazaniami kościelnymi przystąpić 2

przynajmniej raz w roku

do sakramentu pokuty

Sakrament pokuty kojarzy nam się z rachunkiem sumienia, żalem za grzechu, postanowieniem poprawy, szczerą spowiedzią i zadośćuczynieniem. Przywodzi na pamięć fakt miłosierdzia Bożego przez przebaczenie. Rzadko kto pamięta, że jest to także sakrament, którego zadaniem jest zweryfikowanie myślenia danego. Sprawdzenie, czy on tak, jak myśli Bóg, czy tak, jak myśli świat zarażony podszeptami szatana! Chodzi zatem o nawrócenie. Jeżeli człowiek do sakramentu pokuty nie zmienia myślenia z wrogiego na zgodne z Chrystusowym, to znak, że się nie nawraca. Że traktuje sakrament pokuty jak kąpiel w łaźni. Co jakiś czas zmywa z siebie brud, by wkrótce powrócić znowu zabrudzonym. Kościół stanowiąc drugi9e przykazanie kościelne wymaga, by chrześcijanie przynajmniej raz w roku podali się sakramentalnej lustracji. Z łaski Bożej skonfrontowali swoje mylenie z Ewangelią, z myśleniem Jezusa.

Św. Jan Paweł II zwracał się bardzo często do kapłanów, by nie zaniebdywali zasiadania w konfesjonale i z całą mocą przekonywali o potędze Bożego miłosierdzia oraz o konieczności nawrócenia i przemiany życia. **Kościół stara się podtrzymywać praktykę spowiedzi pierwszopiątkowej, czy pierwszosobotniej nie tylko jako element osobistej pobożności, ale nade wszystko jako znak dla świata, który ciągle potrzebuje nawrócenia.** Analizując każde z osobna słowo tworzące drugie przykazanie, należy dopowiedzieć, że:

- „przynajmniej raz w roku” oznacza niezbędne minimum, poza które nie można wyjść bez narażenia się na ciężkie niebezpieczeństwo dla swojej duszy; **błądzi ten, kto uznaje, że „ten jeden raz” w zupełności**

wystarcza (przecież z reguły człowiek myje się tak często, jak często się brudzi, a nie tylko raz do roku); częstotliwość spowiedzi uzależniona jest z jednej strony od częstości popełniania grzechów ciężkich, z drugiej zaś - od osobistej pobożności i świadomości poważnych zagrożeń, które nas spotykają w życiu (pokusy, okazje do grzechu);

- „przystąpić do sakramentu pokuty” oznacza skorzystać z odpowiednią dyspozycją duszy ze wskazanej formy sakramentalnej (chodzi o tzw. spowiedź uszną wobec kapłana) - zwykle jest to spowiedź w konfesjonale, poprzedzona odpowiednim przygotowaniem (rachunkiem sumienia), obejmująca najpierw niezbędne informacje o penitencji (kto się spowiada, kiedy była ostatnia spowiedź, czy odprawiona została pokuta), →

następnie wyznaczenie grzechów ciężkich (konkretne nazwanie ich, bez przemilczania czy przeinaczania, określenie ich liczby i okoliczności) i powszednich, za-

pełnienie o żalu i postanowieniu poprawy, prośba o rozgrzeszenie i zadanie pokuty; należy również bardzo poważnie potraktować pouczenie dawane przez kapłana i ściśle zastosować się do wskazań co do sposobu naprawienia krzywd i wypełnienia warunków pokuty. Istotny jest moment rozgrzeszenia, w którym kapłan wypowiada słowa: „Bóg Ojciec miłosierdzia, który pojednał świat ze sobą przez śmierć i zmartwychwstanie swojego Syna i zesłał Ducha Świętego na odpuszczenie grzechów, niech ci udzieli przebaczenia i pokoju przez posługę Kościoła. I ja odpuszczam tobie grzechy w imię Ojca i Syna, i Ducha Świętego”. Penitent powinien wtedy odpowiedzieć: „Amen”. Oznacza to całkowitą akceptację tego, co

się dokonało w sakramencie, i gotowość do wypełnienia warunków pokuty. Dziękczynienie Panu Bogu za Jego miłosierdzie winno być naturalną kontynuacją sakramentu (np. w postaci osobistej modlitwy przed Najświętszym Sakramentem). Formą osobistego zaangażowania się w rozważane treści niech będzie przypomnienie sobie pięciu warunków sakramentu pojednania (z pytaniem: czy je wypełniam?) oraz wprowadzenie praktyki codziennego rachunku sumienia (np. przy modlitwie wieczornej; na początku można stosować wzory zawarte w modlitewnikach, później należałoby bardziej skupić się nad rozpoznaniem już własnymi wadami i nad sposobem walki z nimi). Ważne będzie również wskazanie konkretnej daty następnej spowiedzi (np. za miesiąc), a także zastanowienie się nad tym, czy należałoby zdobyć się na spowiedź z dłuższego okresu (od ostatnich rekolekcji, z kilku lat, a nawet z całego życia, gdy przygotowujemy się do jakiegoś niezwykle ważnego wydarzenia w naszym życiu, szczególnie zaś przed spodziewaną śmiercią).

Myśli o spowiedzi

Czy myjesz się tylko raz, dwa razy do roku? Myjesz się codziennie, dbasz o swój wygląd, o swoje ciało każdego dnia. Jeśli to zaniedbasz będziesz śmierdzieć.

Jeśli się nie spowiadasz twoja dusza zaczyna śmierdzieć. Odczujesz to ty sam i twoi bliscy po pewnym czasie. Spowiedź to duchowa kąpiel we Krwi Chrystusa, by twoje serce było czyste, piękne, wydawało piękny zapach.

Sakrament pokuty nie tylko odpuszcza grzechy ciężkie i karę wieczną, jedna człowieka z Bogiem i Kościołem, przywraca utracone zasługi, ale też niesie spokój sumienia i pomoc w lepszym rozeznaniu własnej duszy, wzmacnia duchowo i uodparnia na zło moralne. Pomaga także przystosować się do właściwego współżycia z drugimi przez chętną pojednanie się z nimi, naprawienie szkód moralnych i materialnych, uczynienie całego swego życia aktem uwielbienia Boga i drogą do osobistej świętości.